

A COWBOY ÉS A LÁNCFŰRÉSZ

Gasner János

Kampec Dolores (szabad, de nem improvizáció)*

Gyerekkoromban, ha elkészült a rajz az indiánról, aki nyilat eresztett a feléje fenyegetően közeledő cowboy fejébe, már csak egy buborékot kellett rajzolni a szájához, és beleírni szép ákombákommokkal: *kampec dolóresz...*

A Dankó István Expresszen ülök, három jazz-head társaságában, és hallgatom távoli fesztiválok szabad improvizációs géniuszainak történetét, hogy ki, kivel, hol és mikor, aztán a fülembe nyomom a walkman dugóját, és máris a trópusi betondzsungel egy Üllői úti hús udvarában beszélgetek **Hajnóczy Csabával**, a **Kampec Dolores** posztpunk, majd etno-, illetve kortárs zenei formáció alapító gitárosával, miközben a háttérben egy szabad improvizációs láncfűrész túráztatja magát. „Ugyanazon tér vertikális tartományában bármi előfordulhat” – nyugtat meg **John Cage**, mindannyiunk nagy tanítója.

A 14 éve folyamatosan működő zenekar izgalmas, több korszakon átívelő zenéjét Európa szinte minden országában megszólaltatta. Zenei fejlődésük utolsó stádiuma, *Zúgó* című albumuk tanulmányozható, amely az öt egybefüggő részből álló, 40 perces darab egy nagyobb egység létrehozásának, és a szabadabb, asszociatív játékmódnak az igényéből született.

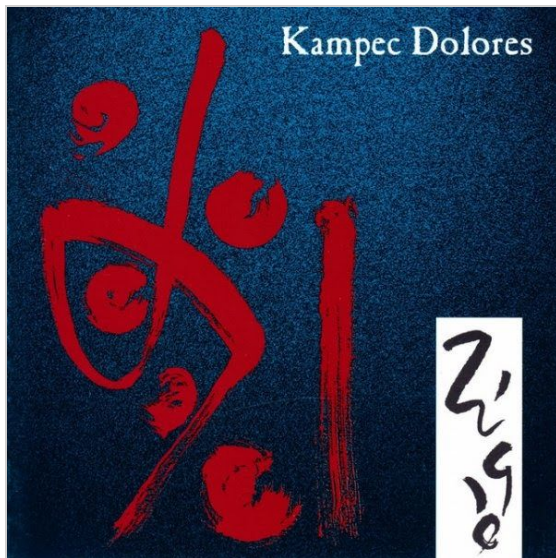
Beszélgetek Csabával a módszereikről, próbálom megközelíteni varázsos zenéjük keletkezésének titkos folyamatát, de a kazettáról a láncfűrész sikolya, majd mély értelmű glisszandója a válasz (talán ez volt a cowboy bosszúja?), úgyhogy megegyezek magammal: a kedd esti koncerten nagyobb esély lesz rá.

Kenderesi Gabi, akinek éneke és versei a csoport legfőbb védjegyei voltak, a legutóbbi lemezen szövegeket alig használ, szokatlan vokális technikákat és ismeretlen nyelveket annál inkább. A jelenlegi repertoár *a Zúgó* mellett a korábbi lemezek táncolható dalaiból is felölel egy csokorra valót, és már műsoron van az 1998 őszére tervezett új Kampec-album néhány részlete is.

A keddi koncerten **Grencsó István**, a kísérletező kedvű, kortárs jazz-szaxofonos is közreműködik. Az alapító páron – Csaba: gitár, Gabi: ének-hegedű – kívül jelen van, immár állandó tagként **Farkas Zolán** basszusgitáros-gitáros (aki annak idején szintén részt vett a Kontroll Csoport, majd a Sziámi-Sziámi, a Balkán Tourist, a VHK és az amerikai minimalista Rhys Chatman munkáiban), és **Csécs Tamás** dobos, aki a Soma-show-val, és különböző jazz és free produkciókkal a háta mögött került be a zenekarba.

„A Kampec Dolores bebizonyította, hogy Európa egyik legjobb progresszív / pszichedelikus együttese, ... túl erős ahhoz, hogy bárki is ne vegyen róla tudomást” – írta róluk a *Croninga Well* Belgiumban, 1997 tavaszán.

És akkora cowboy azt mondta a szájából előbukkanó buborékban, hogy: *vége a szenvedésnek*, és aznap este inkább koncertre ment az indiánnal.

* Kevesen tudják, hogy Gas (Budapest, 1955–2009), a legendás avantgárd gitáros kitűnően írt. 1998 júliusában egy hetet voltunk együtt Szegeden, a Thealter fesztiválon, ahol az Ex-Stasis „napilapnak” írtunk. Este végignéztük a színházi előadásokat, koncerteken, szűz éjjel-hajnalban megírtuk a cikkeket, amit másnap reggel már 200 példányban kinyomtatva dobtak a nép elé. Kemény meló volt, keveset aludtunk. De, mi lehettünk a megmondó istenek. Ahogyan a szerbek mondják: *Bog i batina = Úr és botütés, oh, yeah. Hiányzol nekünk, barátom.*

(A hetedik napon már csak rólunk regéltek: az Opál Színház ütött:-)

Kampec Dolores koncert, JATE Klub, Szeged, 1998. július 21.

Ex-Stasis, a Jump Magazin és Thealter'98 napilapja, Szeged, 1998. július 21. (II/2. szám, 4-5. o.)